

primo versu legunt H. अन्तः et pro अमृकटः W B H. चित्रकटः - Apparet his versibus nil contineri, nisi quod iam in strophâ decima septima dictum sit, verbis tamen mutatis et variatis. Ab indole huius poematis, in quo nil abundat et omnia aequabili tenore procedunt, abhorret tam jejuna eiusdem rei iteratio. Unde stropham spuriam esse et in ea id accidisse censeo, quod toties in libris Indicis factum videmus, nempe veterem aliquem lectorem in sententia varianda et alio deflectenda lusisse talemque foetum in textum perperam insertum esse. Cf. Ill. Schlegelium, praef. ad Hitop. p. XIII. Exempla praebent Comm in Hit. p. 67 et 136, Bhartr. II, 4 et 5, 54 et 90, III, 89 et 93, etiam II, 90 coll. cum versione Rogerii 8, 9. Vikram. p. 6, 2 - 3 et 7 - 8 Lenz., ubi alterum utrum distichon expungendum est. Praeterea insigne exemplum infra exhibebitur ad str. 86. - Strophâ quum primum intrusa est locum invenerit post decimam septimam oportet, deinde Âmrakûtae nomen, ne bis legeretur, permutatum est cum C'itrakûta, notissimo in Bhundelkund provincia monte (Râm. II, 54 - 56. 93. cet.), tametsi is in nubis iter omnino non quadraret. Sed per vocabulum काननामैः strophâ 18 cum 17ma arctissime cohaeret, unde factum est, ut in aliis codicibus strophâ spuria ei postponeretur. Eam autem, quam retinui, esse primariam facile intelligitur, nam ubique magis exquisitam habet dictionem, e. gr. साधु pro तुङ्ग etc.

19. B D. तोयोत्सर्गद्गु°.

20. Pro षण्ड W B H. कुञ्ज, quo vocabulo modo usus erat poeta.